

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

"Danica" izhaja vsak petek na celi poli. In velja po pošti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četrt leta 1 gl. 20 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 80 kr., za $\frac{1}{4}$ leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik izide "Danica" dan poprej.

Tečaj XLIV.

V Ljubljani, 24. mal. travna 1891.

List 17.

Sovražnikom sv. Cerkve in sv. vere v prevdarek.

Sv. Pavel je z naj večji serčnostjo oznanoval sv. evangelij in terdil kerščansko pravico. Zato so bili judje in farizeji strašno hudi nanj. Zbralo se je nekaj izmed judov in so se zakleli in vpili po vsem mestu zoper njega ter se pridušali, da ne bodo ne jedli ne pili, dokler ne končajo Pavla. Bilo jih je več ko štirideset, kateri so bili tako prisegli. Iz tega namena so prosili rimskega predstojnika Fest-a, naj dá Pavla peljati iz Cezareje v Jeruzalem, med seboj so pa kovarili, da ga bodo na poti napadli in umorili. Neki dober mladeneč pa je bil to predstojniku naznanil in judovska kervoločnost je bila ukanjena. To obširniše pripoveduje „Djanje apostoljsko“ (pogl. 23. in dalje).

Tako so hudodelniki, ki so dobrotljivega Zveličarja umorili, sovražili in iskali pomoriti tudi aposteljne! Tako mnogi sovražijo več ali manj še zdaj kristjane, jim iščejo škodvati, našo vero psujejo in zasramujejo: zlasti hudo počenjajo judovski pisarji in časnikarji. Na moravskem, kakor „Slov.“ piše, ste se dve bogati judinji napravili za „usmiljeni sestri“ z rožnim vencem, in bili ste še tako nesramni, da ste poslali služabnika v sirotišče usmiljenih sester, naj jima posodijo samostansko obleko, da si potem napravite obleko za maškarado! Ti gerdi ejohi ste res prišli v maškare kot usmiljeni sestri in ste tam plesali po rožnem vencu (roženkrancu)! Prišli ste res pred sodnijo, pa pohujšanje je bilo dano in mogoče, da so se tudi kaki kerščeni judje rohljali k temu škandalu.

Strašna judovska jeza se je zasejala tudi med mnoge kerščene ljudi, ki sovražijo Kristusa v papežu, kateri je namestnik Kristusov; sovražijo katoliške škofe, ki so nasledniki apostelnov; sovražijo in psujejo duhovne, ki namestujejo učence Gospodove. Naučili so se tega od judov in framonov in so zdaj večkrat bolj divji od onih.

Zato sv. Cerkev moli tudi za „zvijačne jude“, da bi se jih Bog usmilil, njih terda serca omečil k spreobrnjenju. In res se dan danes že precej pogosto zgodi, da se nekteri judje spreobernejo. V Pulji n. pr. je bil letošnjo veliko soboto kerščen neki Izraelec; drugi pa letos na belo nedeljo v Kanfanaru, tudi na Primorskem. Tudi v Ljubljani je v nedavnem času cela družina zapored prestopila v katoliško edinozveličavno Cerkev.

Naj pa tudi o tej priliki povem en zgled, kako grozovito so judje sovražili take jude, ki so se h Kristusu spreobrili. Solnograški cerkveni list to-le piše o mladem judovskem dečku Simonu Abelesu: Ta deček je s svojim 12. letom spoznal, da le v kerščanski veri je resnica in se je podučeval v nji v Pragi ter v Klementinu oo. jezuitov na sv. kerst pripravljaj. Z zvijačo pa so ga judje iz naprave izvabili in so ga v očetovi hiši strašno peklili in mučili: 12. svečana 1694 pa sta ga lastni njegov oče in eden sorodnikov grozovito umorila. Njegovo truplo so čez 6 dni izkopali, ni pa bilo naj manjši sledi truhobe na njem videti. — Še 21. maja 1810 si je cesar Franc I v ondolni Tinški cerkvi tega mučenca dal pokazati. Grozoviti oče se je bil obesil, sorodnik pa je bil ob glavo djan. — Tako se godi sovražnikom sv. vere.

Kar se ne stori, to se ne zvê.

Brezbožnik kazni nikoli ne odide, zato ker pred Bogom ne more nič skriti, pa tudi ne ubežati pred njim. Zato je vsak hudodelnik neumen in neusmiljen ne le do bližnjega, ampak tudi sam do sebe. Pa tudi pred ljudmi hudodelec le malokrat zamore svojo hudobijo zakriti. V Hernalsu na Dunaju sta te dni dva potepuha trgovca Matija Schuh-a zvečer v njegovi prodajalnici umorila. Kaj jima je pomagalo? Bežala sta sicer morivca, pa precej sta bila v pesteh. Eden, tatinsk trgovski pomočnik, se je ustrelil, ko so ga hotli prijeti. Ali to je še čez vse najstrašnejše: zakaj prišel je gorak pred večnega Sodnika s strahovitimi pregrehami obložen! Drugi je hudobijo priznal in če se spokori, bo saj večni kazni odšel: v časnem življenji je za vse dni žive nesrečen.

Pri Št. Ilju na Štajarskem je Jan. Schönewetter umoril kupca z živino: pa kaj mu je to pomagalo?... Te dni je bil grozovitež na vislice obsojen.

Koliko jih je na Žabjeku, na ljubljanskem gradu, ki niso pomislili, da jih bo pravica dosegla za njih pregrehe! O nespametno človeštvo!

Na Dunaju je te dni 18letni delavec Fr. Petzina v neko stanovanje ponoči zlezel in ukradel nekaj robe in denara: pa kaj mu je pomagalo? Ko je ven lezel, mu je bil že stražnik za herbtom: ukradeno obleko je preč vergel, prvemu ubežal, pa malo ur pozneje ga je drugi zasačil in v zapor gnal.

Štirje trgovski pomočniki, eden star 23 let, trije pa 18letni, so svojemu gospodarju ukradli suknenih odpadkov 180 gld. vrednosti: pa kaj so imeli od tega? Vse te tatove so prijeli in in deželni sodniji izročili... Kdo bo dvomil, da to mlado ljudstvo je brez vére in vesti? Kako potrebna je tedaj verska šola! Ali kaj, ko tudi mnogi trgovski in drugi gospodarji tega ne umejo, ne spregledajo in slabo skerbé za verski poduk svojih učencev!

Neki bivši gozdni pristav je po telefonu v imenu imenitnega gospoda zahteval za več stotin pušk itd., češ, da pride ponje njegov lovec. Tat pride v lovski uniformi, pa kaj si je pomagal? Poslali so z njim iz štacune sluga, ktereja je hotel lopov na gostilni zviti, češ, da kneza ni doma, naj le njemu robo izroči: pa sluga je bil previden in je z robo šel domú: namesto blaga je pa potepuh kmalo zveze dobil na roke in bil sodniji izročen. — In tako, glejte! o vsi sleparji, tatovi in goljufi, vsi roparji in morivci: z vsimi hudobijami si prav nič ne pomagata — in

pa nikoli ne! Veči del se hudobija izvé in se mašuje že v življenji: gorjé čez vse pa, če tat, slepar, morivec še le v prihodnjem življenji pride pred večnega Sodnika, kjer se več popraviti ne da! „Taki ne bodo posedli Božjega kraljestva.“

Postavodajstva pa naj skerbé za versko odgojo, versko šolo, ne le po učilnicah sploh, ampak tudi za versko domačo in očitno odgojo trgovskih, rokodelskih in vsakterih učencev in sploh mladine: potlej bo bolje.

Tudi prilika k tatvini in sleparstvu se ne sme dajati mladini in nikomur ne. Kadar pridejo kaki komedijanti, glumači, zverinjakovci, kazači raznih podob (velikrat nespodobnih, nesramnih), kaki jezdic in drugi „nebodijih treba“: takrat vse — mlado in staro — germi na tiste prostore. Prašanje: Od kod pa pobi, šterkovci, učenci ali tudi dostikrat še odrasčeni — od kod dobivajo denar za take reči?! Ali niso take prilike velikrat začetek nezvestobe, izmikanja, sleparstva, tatvine!

Pazite tedaj na mladino, da se krasti ne nauči!

Nazaj k načelom kerščanskim!

(Konec.)

Ne, ni se preživel Kristus s svojo sv. Cerkvijo in se tudi ne bode, če se tudi napnó vse peklenške sile in pošljejo v boj zoper njega tudi vsi ljuti zaročniki. Nasprotno! Kakor je judovsko ljudstvo zadela pravična kazen božja, tako zadene prej ali slej vsak narod, ki napada ter ubija Kristusa in njegovo sv. Cerkev, ki je njegovo mistično telo in kateri je On sam nevidni poglavar. Kajti Jezus Kristus je tisti kamen, o katerem veli sam božji Zveličar: „Kdor pade na ta kamen, bode se razbil, a na kogar pade kamen, bode ga sterl.“¹⁾ Na Kristusa je padlo judovsko ljudstvo in se na njem razbilo; isti Kristus stré tudi vsak drug národ, ki se terdovratno in oholo vzdiguje proti njemu in njegovi sv. Cerkvi. Zato vsi tisti, ki med vernim slovenskim narodom spodkopavajo tla Križanemu in njegovi nevesti, sv. Cerkvi katoliški, ne vedó, kaj delajo, in najhujše greše nad njim, bodisi že da ga hočejo osrečiti s samo omiko ali kakorkoli drugač — brez Kristusa. Nazaj torej h Kristusu, k načelom kerščanskim, ki naj zavladajo zopet povsod, doma in v šoli, v zasebnem in očitnem življenji! Edino to more rešiti človeštvo vesoljnega propada in zaceliti rane, ki mu jih je vsekalo novošegno poganstvo!

Vedno bolj in bolj se loči človeštvo v dva tabora. V enem so tisti, ki oznanjujejo Kristusa križanega, judom pohujševanje, modernim paganom neumnost; a v drugem so neprijatelji Kristusovi, neprijatelji njegove Cerkve, načel kerščanskih. Vsak, kdor koli z jasnimi očmi opazuje sedanje gibanje, mora prevideti, za kaj velja, in spoznati mora, da se suče boj za Kristusa in proti Kristusu, naj se že bije

¹⁾ Luk. 20, 18.

skrito ali očito. Stojé si nasproti verni katoličani, prijatelji Kristusovi, kvišku dvigajoč zastavo katoliško; in nasprotniki njegovi pod zastavo antikristovo. Kakor vsaka stvar, vsako gibanje prikipi do verhunca in se potem nagne na eno ali drugo stran: tako mora tudi ta boj prikipeti do odločivnega trenutka in se slednjič končati! A kdo bo zmagal? To nam priča tisočletna zgodovina. Vsak njen list glasno spričuje, da se še nobeni sili ni posrečilo premagati sv. Križa in sv. katoliške Cerkve; marveč, da še vselej so se vresničile besede sv. Hilarija: „Hoc Ecclesiae proprium est, ut tunc vincat cum laeditur, tunc intelligatur cum arguitur, tunc obtineat cum deseritur.“¹⁾ Res! Zmagala bodo načela kerščanska! Zato nam je porok Kristus sam, večna Resnica, ki nas navdaje s pogumom in nam serčno kliče:

„Confidite: Ego vici mundum.“²⁾

Pompeji nekdanj in sedaj.

Spisal Janez Bile.

(Dalje.)

XI.

Sad Longovega truda.³⁾

Longo je torej neutrudno nabiral in pripravljaval vse potrebno za zidanje nove bazilike. Ko je menil, da ima dovelj denarja, da zamore brez skerbi začeti, posvetoval se je zarad prostora z mil. škofom Nolskim, kje naj bi cerkev stala, in ko sta preskerbela pripraven kraj, se je začelo kopati in pridno zidati. Ne bom popisaval, kaj zopernosti in britkosti je moraj prestajati Bartolo Longo, kaj skerbi je imel pri izverševanju velikega dela, katero se je postavljalo le po milih darovih. To bi bilo predolgo in za Slovence manj zanimivo. Longo je z božjo pomočjo vse premagal. V malo letih je delo tako doveršil, da se moramo njegovi gorečnosti in vstrajnosti čuditi.

Vzdiguje se sedaj v nekdanj pusti in zapuščeni pokrajini krasna bazilika, posvečena Mariji, kraljici sv. Rožnega venca, z visokim zvonikom, in veličastno kupolo, daleč okrog vidna. Prelepi marmornati oltarji z umetno izdelanimi kipi; po stenah krasne slike, predstavljajoče skrivnosti sv. Rožnega venca, izdelane po naj slavnejših italijanskih mojstrih; med podobami bogato pozlačene arabeske; velikanski, kameniti stebri, na katere je strop naslonjen; na koru velikanske, monumentalne orglje petdesetih spremenov; in še mnogo družega je, česar se ne morejo nagledati obiskovalci cerkve, ktera se more prištevati naj lepšim italijanskim hišam božjim. Posebno krasno je izdelan tron, na katerem stoji čudodelna podoba, po kardinalu venčana z dragocenimi kronami, in pa novi oltar svetega Jožefa, kateri je bil letos l. 1890 po Napoljskem kardinalu slovesno posvečen.

Vendar dela v baziliki niso še doveršene, vedno se marljivo nadaljuje.

Pred svetiščem se razprostira velik terg, kterege veže široka, ravna, s košatim drevjem obsen-

čena cesta z malo železnično postajo, postavljeno z vladinim dovoljenjem na Longove stroške. Zraven cerkve je sozidal naš Longo hišo za duhovne oskerbnike bazilike; sozidal je drugo hišo, zavetišče in delavnico za zapuščene otroke Pompejske, kateri izdelujejo molke, ter si s tem v svoji revščini marsikak soldek prislužijo. Izdelali so jih že leta 1887 nad 60.000. Koliko so jih lani naredili, mi ni znano; gotovo še mnogo več! Sozidal je dalje tik bazilike veliko hišo, sirotišče revnih deklic Pompejskih in sploh italijanskih, kjer se sedaj nad 100 zapuščenih sirot vzgojuje in podučuje. Postavil je poslopje in veliko katoliško tiskarno v njem priredil, da se zamore tukaj tiskati verli mesečnik: „Il Rosario e la nuova Pompei.“ Natisnilo se je do sedaj brez števila molitev, devetdnevnic in pobožnosti petnajstih sobot Kraljice sv. Rožnega venca, ktere so se tukaj vpeljale, ter se sedaj po vsem svetu opravljajo. Po dolgem vodovodu je bila bistra in zdrava voda napeljana iz reke Sarne v Nove Pompeje, tako so ljudje, kateri so prej zdrave vode želeli, za vse potrebe obilo preskerbljeni.

Lansko leto je Longo svoje naprave doveršil s tem, da je sozidal stolp, ter v njem priredil izversten daljnogled in vse potrebno orodje za opazovanje nebnih teles, zvezd; ognjenika, bližnjega Vezuv-a, vremenskih sprememb, potresov itd. sploh malo zvezdarno, ktera je bila ustanovljena lanskega leta mesca maja. Pri tej priliki je bilo v Pompejih zbranih veliko število učenjakov italijanskih, duhovnih in svetnih, med njimi mnogo vseučiliščnih profesorjev, kateri so v lepih govorih slavili vednosti, ktere niso nikakor nasprotne kerščanstvu in katoliški Cerkvi, ktera jih je vedno gojila in podpirala. Posvetovanje učenjakov se je pričelo s slovesno daritvijo sv. maše. Znani učenjak, škof Jože Candido iz Ischie (Iskija) je blagoslovil zvezdarno. Govorili so v zborovanju širokemu svetu znani profesor oče Denza, prof. Štefan de Rossi in mnogo drugih po vsem Laškem znanih učenih mož. Sveti oče so zbranim učenjakom po kard. Rampolli-ju telegrafično poslali pozdrav in apostoljski blagoslov. — Tako je Longo pokazal, da se vera in pobožnost strinjata z vedo in umetnostjo, da je katoliško Cerkev mati in podpornica prave omike in napredka. Kerščanska vera, kerščanska ljubezen, kerščanska omika je praznovala zmago nad poganstvom, ktero je nekdanj tukaj živelo in cvetelo.

(Dalje nast.)

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. P. Atanazij J. J. Vonbank, trapist iz Mariannhill-a, je 20. t. m. zapustil Ljubljano in potoval skoz Celje, Maribor v Št. Pavel na Koroško, kjer bodo l. majnika oo. benediktinci obhajali 800letnico svojega obstoja. Bil je namreč ondi benediktinski red ustanovljen po grofu Engelbertu pl. Sponheimu l. 1091. Č. o. Atanazij bode tam gori imel govor o Kafrih in ondotnem misijonu. Potem odrine skoz Dunaj, London itd. v Afriko.

Prečast. opat Franc sedaj ne pride, ampak ob koncu poletja bode potoval čez Dunaj, Gradec, Ljubljano, zopet v Rim, od ondod v Lisabon in nazaj v Afriko.

²⁾ Jan. 16, 33.

¹⁾ Hilarius: de Trinitate VII, pag. 917.

³⁾ Ta oddelek lodi posebno pripočen učenjakom. Vr.

Kakor je o. Atanazij že v svojem govoru v ljubljanski reduti omenil, pride v kratkem na svetlo dvoje njegovih del o Zulu-Kafrih itd. L. 1890 je dal na svetlo znamenito delo: „Alois Messner, Leben und Gedichte“ s podobo pesnikovo na čelu. Treba je prebrati samo par kitic in precej je bralcu očiten izvrstni poet, ki je star še le 35 let kakor nedolžen golobček oči zatisnil, potem ko je pa že veliko pisal in več prav znamenitih del zapustil. Prav lepo je gimnazijski profesor, zlati trapist, popisal njegovo djanje in zlasti zbirko njegovih poezij spopolnil. Lična knjiga je natisnjena v Natalu, v južni Afriki, zaloga „L. Vetter et Co. Düren, Rheinl.“

Petnajsto letno poročilo Vincencijeve družbe v Ljubljani za leto 1890. (Konec.)

III. Deško zavetišče.

Deško sirotišče, ki se nahaja v Marijanišči, sprejema dečke, ki imajo sicer stariše, kateri pa zaradi vsakdanjega zasluzka otrok ne morejo nadzorovati; vzdržuje ga izključljivo veldušno darilo, vztrajna darežljivost gospodov pekov in mesarjev, kajti darovali so zopet v preteklem letu, kar se je potrebovalo kruha in mesa. Želeti bi sicer bilo, da bi se prebivalci v Ljubljani zanimali za to zavetišče, ki je nad vso moč važna naprava, ker se dečki sami sebi prepuščeni tako radi spridijo in se dela ne poprimejo, kajti ne da se tajiti, da so taki zanemarjeni in zdiljani dečki velika nadloga drugim ljudem. Priserčna hvala tedaj gg. pekom, ki so: Bončar Egidij, Janša Jernej, Jenko Alojzij, Kremžar Anton, Matijan Jakob, Šraj Janez in Sajec, poprej Perme; potem gospe: Klešnik Ana in Potočnik Marija. Vsak teden po enkrat so dajali mesa gg. mesarji: Jernej Černe, Kopač Jakob, Košak Ferdinand in Janez Počivavnik, in gospa Barbara Kopač. — Dalje v denarji 298 gld. Ker je bilo troškov 283 gld., ostane še 15 gld. gotovine.

IV. Zborovanje sv. Nikolaja.

Zbor sv. Nikolaja, kateri je imel l. 1890 bitko izgubo zaradi smerti delavnega družbana Gašperja Jemca, posestnika in gostilničarja, pravega poštenjaka, je pa kmali potem dobil namestnika v osebi prav vnetega duhovnega pomočnika, gospoda Valentina Eržena, je štel v preteklem letu 23 delavnih družbinov, ki so v tedenskih sejah zložili 469 gld. 6¹/₂ kr. za uboge družine, ki jih zbor podpira, zraven pa še 34 gld. 66 kr. za pogorelece v Radovici, 61 gld. za misijonsko hišo blizu Ribnice, in 12 gld. 19 kr. za sirote v Marijanišči kot darila za sv. Nikolaja.

Dobrotniki so zboru darovali 1.152 gld. 95 kr., za kar se zbor prav priserčno zahvaljuje. Posebno zahvalo pa še tudi zbor izreka blagemu lekarničarju gosp. Gabrielu Piccoliju za darovana zdravila, gosp. Viktorju Romanu za darovanih 12 kilogramov mila, in neimenovanemu dobrotniku, ki je plačal vino, katero je častita prednica šolskih sester Rafaela Kovačič darovala ubogim o božiču.

Število ubogih, izmed katerih je med letom 13 umerlo in se je zanje po družbenih pravilih sveta maša opravila, zlasti zavoljo hude in dolge zime tako zlo narašča, da le posebna gorečnost v dobrotnosti blagih meščanov more zbor postaviti v taki stan, da vsaj za silo usliši mnoge prošnje resnično potrebnih družin z obilnimi nedoraslimi otroci. Zares

srečen bo tedaj zbor le, če mu dosednji dobrotniki zvesti ostanejo, in če tudi še veliko novih dobrotnikov pridobi, ki mu bodo pomagali povoljno rešiti vprašanje o družbinstvu.

Delavni družbani.

Predsednik: Andrej Zamejic, kanonik. 1. Predsednikov namestnik ob enem blagajnik: Karol Poljak, tergovec in hišni posestnik. 2. Predsednikov namestnik: Alojzij Jenko, pek in hišni posestnik. 1. Tajnik: Janez Flis, kanonik in stoljni župnik. 2. Tajnik: Alojzij Lindtner, c. kr. sodnijski vradnik. O. Jožef Bizavičar, gvardijan. Janez Czermak, inženir. Valentin Eržen, kapelan in katehet. Janez Fabijan, tergovec in hišni posestnik. Anton Geba, urar in električar. Franc Geba, hišni posestnik. Valentin Hoerman, hišni posestnik. Dr. Janez Janežič, profesor v bogoslovji. Dr. Franc Lampe, profesor v bogoslovji in vodnik Marijanišča. Friderik pl. Lašan, blagajnik c. kr. deželne blagajnice in predsednikov namestnik v opravljenem svetu. Martin Malenšek, župnik. Franc Omejec, c. kr. poštni vradnik. Janez Roeger, tergovec in hišni posestnik. Janez Smrekar, katehet. Jožef Smrekar, profesor v bogoslovji in kn.-škof. konzistorijalni svetovalec. Dr. Janez Šušteršič, vajenec prava. Mihael Terček, kapelan in katehet. Janez Vagaja, c. kr. poštni vradnik.

Dohodkov je ta konferenca imela skozi leto 1.803 gld., od katerih je ostalo v blagajnici 151 gld.

III. Konferenca sv. Jakoba.

Potreba in število ubožnih se je v tem okraju letos pomnožilo. Nenavadno huda zima ji je k temu pripomogla, in kjer je hišni oče zbolel in ni bilo več vsakdanjega zasluzka, je bila revščina tem večja, v dveh družinah je pokosila smert očeta, ki sta zapustila po 5, oziroma 4 otroke, a vdovi in otroci so ostali brez vsacega premoženja; tukaj je bila stiska res nad vse huda.

Tedaj pa je konferenca pristopila, pomagala je v telesnem in dušnem oziru, kar je bilo moč. Konferenca je podpirala tudi judovsko obitelj, ki je med tem prestopila h katoliški veri.

Podpiranih je bilo preteklo leto 139, izmed katerih jih je 10 umerlo. Podpora je znašala 1376 gld. Največ tega pride na moko, namreč 618 gld., na kruh 360 gld., na kavo 320 gld., in za stanovanje 77 gld.; poleg tega je dala konferenca za pogorelece 20 gld. in za misijonsko hišo v Kočevji 52 gld.

Izmed delavnih udov nam je pokosila nemila smert 2. namreč podpredsednika g. Tomaža Pirnata in župnika preč g. Fr. Karuna; oba sta bila neutrudljiva članova že od začetka društva. G. Andrej Karlin preselil se je začasno v Rim. Na njih mesto pristopijo gg. Janez Oblak, Rok Merčun in Ignacij Zupanec. Delavni udje so gg.:

Dr. Anton Jarc, društveni predsednik. Rozman Janez, mestni župnik, predsednik konferenci. Pirnat Tomaž, hišni posestnik, Lahajner Karol, magistratni vradnik, popredsednika. Pihler Jožef, vpok. c. kr. okrajni tajnik, 1. tajnik. Zupančič Anton, profesor bogoslovja, blagajnik. Dogan Janez, tergovec in mizarjski mojster. Gestrin Leopold, dosluženi župnik. Jeglič Jožef, tergovec. Monsgn. Jeran Luka, kanonik in vrednik „Zg. Danice“. Jereb Jožef, dosluženi župnik. Kajzel Peregrin, tergovec. Kalan Andrej, stoljni kapelan in vrednik. Kolenec Jan., poštni vradnik. Karlin

Andrej, mestni kapelan. † Karun Fr., župnik. Klein Anton, posestnik tiskarne. Krašovic Kajetan, vpok. c. kr. vradnik. Merčun Rok, mestni kapelan. Mihelič Mihael, hišni posestnik. Oblak Janez, mestni kapelan. Rodman Jožef, društveni sluga. Velkaverh Pavel, tergovec. Zorman Janez, tergovec. Zupanec Ignacij, mestni kapelan. Žlogar Anton, kurat na Gradu.

Dohodki: 1.414 gld.; troški 1.376 gld.; ostanek 38 gld.

Konečno preč. gosp. predsednik naznanja čast in hvalo Bogu za očitvidni l. 1890 društvu podeljeni blagoslov; hvalo in zahvalo vsim blagim dobrotnikom za toliko v dejanji skazovano ljubezen, pa željo, da ostanejo še zanaprej enako dobrotni in da bi se pridružilo mnogo novih prijateljev, kateri naj blagovolijo dejansko se spominjati družbe sv. Vincencija in ljudomilega njenega sirotišnega zavoda v Marijanišči! „Blagor usmiljenim, usmiljenje bodo dosegli!“

Z doljnih krajev. (Šmarnice.) Dragi verni rimo-katoliški Slovenci, ljubitelji in častitelji blažene deviške, Božje Matere Marije! Zopet nam se je približal majnik, velelepi čas mesca v naravi in velekrasni Marijin mesec v Cerkvi katoliški.

Hvala Bogu! Vse širom po Sloveniji verši se mila in ljuba, velekoristna in mnogozaslužna majnikova Marijanska pobožnost.

Žal, da ipak so še nekteri kraji, kjer te velekoristne pobožnosti ne opravljajo v cerkvi, in ne po hišah; pa o tej Marjanski pobožnosti nimajo nič poduka, priporočila, kar je zelo škoda. Kdor pozna sedanji čas in je veren, pobožen, bistro-umen, bode spoznal, da tudi te mile in velekoristne šmarnične pobožnosti je čimdalje bolj potreba. Ta mesečna Marjanska pobožnost je ob enem duhovna, verno-bogoljubna vaja, in take vaje (exercicije) so gostoma jako potrebne.

Za to leto 1891 izdana je mnogo pomenljiva knjiga za šmarnice, v kateri se razlaga velepomenljiva, vzvišena in podučljiva Marijina pesem „Magnificat anima mea Dominum“ — „Duša moja povelečuje Gospoda!“

Prešlo leto 1890 se je ta veleslavna Marijina pesem razlagala in tolmačila v 31 govorih v cerkvi usmiljenih sester v Zagrebu za šmarnice, tako temeljito, umevno, pomenljivo, iskreno in dušo-prešinjivo, da je bil istinito celi čas majnika Marijin sv. misijon.

Upam, da tudi nova knjiga za letošnje šmarnice bode v onem pomenu pojasnovala Marijino pesem; kajti porok za to nam je milost Božja, pomoč in priprošnja blažene Device Marije in bogoslovno učeni izdajatelj njen.

Iskreno želeti in učiniti je, da bi vsak verni Slovenec in Slovenka to velepomenljivo Marijino pesem na pamet znal in pomen njen dobro razumel. Ta preslavna Marijina pesem ima neizrečeno obsežen pomen in tehtne nauke.

V slavo Bogu in v češčenje Mariji Devici izpovem: Po večkratnem izgovarjanju, petju in premišljevanju te Marijine pesme sem se poleg drugega tudi zavzel za pravo ponižnost v duhu, sercu in dejanju. Silno nagnjen k oholosti in prevzetnosti v duhu in dejanju, sem se po tej pesmi skušal nagibati k pravi pobožnosti, se počel boriti proti napuhu, oholosti in se vaditi v čednosti ponižnosti. Vedno bolj spoznavam, koliko napuh škoduje, — koliko in kako je zapeljiv,

— koliko dobrega odjemlje in uničuje. Kako in koliko sem z napuhom in nasledki njegovimi Boga razžalil! Marijina pesem, upam, me ozdravlja grozovite bolezni, rân in dušne smerti napuha, oholosti. Osobiti lek, zdravilo zoper napuh dušni in telesni so Marijine besede v pesmi: „Ker se je ozerl na nizkost deklet svoje,“ — „razkropil je napuh njene v mislih njih serca.“ „Mogočno je s sedeža vergel in ponižne povzdignil.“ Poleg teh Marijinih besedi pa še živi in dejanski izgled prave Marijine ponižnosti. — Kterega pravovernega kristjana in častitelja blažene Device Marije bi ne naklonilo k pravi ponižnosti, k tej temeljni čednosti, k tej materi in izvirku družih čednosti? Kdo bi se ne ustrašil napuha, tega vira pregréh, tega pervaka vseh poglobitih grehov; kdo bi mu ne začel nasprotovati, se z njim boriti, zatirati in vničevati ga?

Sedanji čas pa še osobito gospodujejo čez duše in telesa in zmožnosti njihove: napuh, oholost, mesena sladnost, nečistost in hlepenje po denarju in blagu — lakomnost; tem trem zlém nasprotno pomoč ima tudi Marijina pesem — tem trem pregreham nasproti naj veljajo tudi šmarnice za duhovne vaje.

Marija Devica, najlepša lilija, vertnica in solnčnica majnikova v mnogih pomenih, naj nam bode tudi lep in priličen pomen sv. rožnega venca. Pervi veseli del rožnovenški naj nam predstavlja bela lilija in nas spodbuja za čednost sv. čistosti dušne, srčne, telesne, samske in zakonske; pridenimo beli liliji še lepo-duhtečo vijolico, znak, „simbol“ Jezusove in Marijine ponižnosti, za katero si osobito prizadevajmo, kajti brez ponižnosti prave prazna je vsa služba Božja, vsa dobra dela, vsa pobožnost, vsa opravila, trudi in težave; brez prave ponižnosti ni pri Bogu dopadljivosti, ni milosti, ne zveličanja po telesni smerti.

Drugi — žalostni del rožnovenški rudeče ranjeni in kervavi del: predstavlja lepo rudeča vertnica obraščena po stebli s ternjem. Ta vertnica je pomenljivi znak kervavih rân in britkostnega terpljenja Jezusa Kristusa, Gospoda našega, in dušnih bolečin Matere Božje — Device Marije, ob enem pa tudi velegoreče ljubezni Jezusa in Marije. Spodbuja nas vse to k zatajevanju samega sebe, k studu do greha, k pravi spokornosti, k voljnemu poterpljenju in goreči ljubezni do Boga in bližnjega.

Tretji — častitljivi del, rožnovenški je solnčno-svitli, rumeni del; njegovo znamenje je lepo zlato-rumenena cvetlica solnčnica, vedno obračaje se za solncem. Solnčnica naj nas spodbuja obračati se vedno za solncem vse resnice in pravice, ki je Kristus Bog-Človek; ozirati se, hrepeneti in želeti po svitli nebeški domovini, kamor sta šla Jezus in Marija; zreti po svitlosti sv. Duha; na zemeljsko minljivo blago in stvari ne navezovati se, vedno misliti, da ta svet ni prava naša domovina, da nam stalnega obstanka tukaj ni, da nič svetovno-zemeljskega seboj v večno domovino vzeti ne moremo. — Vsak dan moramo torej vsa dela in opravila obračati na Boga, njemu na čast po njegovi volji. Spodbuja nas, ako bomo po Jezusu Kristusu živeli in se ravnali, za Jezusom in Marijo hodili, z Njima terpeli, žalovali in voljo Očeta nebeškega spolnovali, da bomo tudi častito od smerti vstali in večno v nebesih se veselili. Prav opravljeni in premišljevani sv. rožni venec torej neizrečeno pomaga zmagovati in zmagati napuh,

nečistost in lakomnost — svet, meso in satana; spodbuja nas k veri, upanju, ljubezni, in k vsem lepim in svetim čednostim; sprosijo se po njem milosti, dobrote in pomoč Božja, varstvo in pomoč Marije Device, Matere milosti Božje.

Vedno radi, iskreno, pobožno in s premislitkom toraj opravljajmo zmagoslavno, velekoristno in mnogozaslužno molitev sv. rožnvenca, osobito pa tudi v Marijinem mesecu majniku!

Lepo, vzvišeno in dostojno kinčajmo s cvetlicami, lučicami in drugim cerkvenim lepotičjem podobno Marije Device na oltarjih v cerkvah, doma po hišah, v kapelah, kapelicah, na znamenjih. Še bolj pa si kinčajmo duše in serca svoja v kapelice in oltarje Jezusa in Marije s pravo skesanostjo čez vse grehe, z resničnim spreobrnjenjem k Bogu, s pravim poplajšanjem, s spokornostjo, ponižnostjo in drugimi svetimi čednostmi. Spletajmo vence in zlagajmo šopke Mariji Devici iz nevenljivih cvetlic sv. Rožnega venca in dobrih del in lepih čednosti.

Izmed raznih in mnogih lepih darov, katere bi se posebno prinesli in darovali Božji in naši ljubi Materi Mariji, po Njej pa Bogu trojnojedinemu, naj bi bil tudi nastopni za letošnji majnik: Naj bi se v Sloveniji na več krajih cerkveno ustanovila prava velika dominikanska rožnovenška bratovščina s pooblastilom redovnega dominikanskega generala v Rimu, in to s privoljbo dotičnega škofa. Kjer pa že je ta velekoristna bratovščina vpeljana in pravilno ustanovljena, naj bi se živeje in iskreneje cerkveno-družbeno po pravilu vodila in obdrževala. In naj bi se spočele, vspevale in izšle točne in izverstne rožnovenške družbene podučljive molitvene knjige z vsemi pravili in odpustki, pravicami in dobrotami te velike dominikanske rožnovenške bratovščine, katere udov je že mnogo v Sloveniji in bi jih zamoglo še tisučkrat več biti. Neopisljivo veliko bode storil v večjo slavo Božjo, v češčenje Device Marije, v blagor in in zveličanje duš bližnjega svojega, kdor ustanovi, vodi in razširja rožnovenško bratovščino; kdor priporoča, razširja in pospešuje molitev sv. rožnega venca in podučuje in razlaga pomen rožnovenški in presvetih skrivnosti njegovih, da se prav in pravilno opravlja. Kar veliki svetnik sv. oče Dominik z vsem prizadevanjem, učenostjo in delovanjem ni mogel opraviti in storiti, to opravil in storil je z družbo in molitvijo sv. Rožnega venca

Ljubimo, častimo in slavimo Marijo Devico! In storimo tako!

Z Dunaja nam je došlo naznanilo, da mislijo razrešiti „Avstrijsko pomočno družbo za Bosno in Hercegovino“ (Oesterreichischer Hilfsverein für Bosnien und die Hercegovina. Wien, I. Annagasse Nr. 9.), ker ima malo uspeha. Družba je pod zavetništvom presvitlega g. nadvojvoda Albrehta. Ni nam znano, kako družba izhaja, ker se ne spominjamo, da bi bilo nam kako poročilo došlo; škoda pa bi bila, ako se opusti tako dobrotno in potrebno društvo. Ker imamo na mnoge strani mnoga društva, se lahko zgodi, da kdo pozabi svojo letnino plačati (mislimo 1 gld., ali kaj?); torej bodi opomnjeno, ako je kdo tega blazega društva družbenik ali želi sicer kaj za tisto storiti, naj bi to hitro storil, ker v kratkem, kakor je znati,

hočejo take izbrisati iz društvenega zapisnika, kateri zredoma letnine ne pošiljajo.

Roženkranska.

Češčena si Marija,
Vsa polna milosti!
Naj plete in povija
Se rožni venec Ti.
Oziraj na dišeče
Cvetlice se z nebés;
So bele in rudeče,
In zlate tudi vmés.

Cvetlica snežno-bela
Peres petero ima.
Si Jezusa spočela
Od svetega Duha.
Ponižno ga nosila,
Rodila nam na svet.
Ga v tempelju darila,
In tamkaj našla spét.

Peterolistna tudi
Rudeča se žari.
Na tla se Jezus zgrudi.
Kervavi pot poti
Razbičan ves zdihuje,
In s ternjem kronan je.
Pod križem omaguje,
Za nas na njem vmerjó.

Še zlato glej, slavito!
Peres je tudi pet.
Gospod je vstal častito.
In šel v nebesa spet.
Poslal na svet, v nižavo
Nam Tolažnika je.
Srejel v nebeško slavo
Kraljico, venčal Te.

O sprejmi, Mati sveta,
Ta venec rožni v dar!
Za Tebe duša vneta
Naj bode mi vsikdar.
Da sprosiš ji, Premila!
Pri Bogu milost zdaj;
Ko bode se ločila,
Jo spremi v sveti raj!

A. V.

Razgled po svetu.

Dunaj. Pri volitvah III. volitvenega oddelka so od 46 mandatov liberalci jih dobili samo 13, protiliberalci pa 30. Judinja „Presse“ se je na ves glas jokala, še bolj pa udrihala po Dunajčanih, kakor da bi judinja res imela kaj zapovedovati na Dunaju!

Dunajski srenjski odbor bo vsled zadnjih volitev imel 96 judovsko-liberalnih in 41 konservativnih odbornikov. Tedaj veliko bolje je, pa ne še dobro.

Italija. Pod framonom Krispi-em je nečednost in spačenost tako grozno narastla, da tudi liberalni časniki zdaj zahtevajo, da naj se naj večje spake odpravijo. Kaže se potreba, da naj večji del o njegovem času danih postav se mora v novo „pregledati“, to je, prenarediti. Tako n. pr. postava o „pobožnih ustanovah“ (Opere pie) pride zopet pred parlament. Ko bi le nekoliko tehtnih katoličanov bilo v laškem derž. zboru, bi ministerstvo Rudinovo saj nekatere rane zacelilo. Toda ni še upanja do kaj izdatnega. — Govorilo se je, da Enciklika o meddružbinskem vprašanji pride v kratkem na svetlo, pa nadjajo se je še le okoli Binkoš.

Rim. (Še nekatere besede o t. princu Jeromu Napoleonu. (Mons. P. E. Puyol, kaplan „Grand-Elemosenerie“, je pisal o poslednjih trenutkih tega posebnega človeka nekatere reči, ki pričajo, da popolnoma brezvrcev ni toliko, kolikor si jih kdo

misli. On pravi, da serce prinčev v zadnjih časih ni bilo veri sovražno. Nekatere mesce že je bila v njegovem notranjem vestu vojska. Tisti, ki menijo, da je bil okužen od ateizma in materijalizma (brezverstva in grudomolstva), ga niso poznali... Od nekaj časa in med gotovimi vpljivi se je nagibal h kerščanskemu mišljenju in djanju; to so kazala mnoga znamenja. Mesca svečana 1890 je sprejel iz neke mu drage roke križec, ki ga ni nikoli več dal od sebe. In o svojem času je meni naložil (pravi pisavec), da sem za neko mu drago osebo sv. Očetu dal blagoslovit križ in svetinjo. Že nekatere mesce je bil vsako nedeljo pri sv. maši, in velikrat ga je bilo videti pri sv. Petru sloneti na spominku Pija VII. Kardinalu Mermillodu je velikrat v zaupnosti razodel hude viharje, ki so rojili v njegovi duši. Zagotoviti morem, da sva velikrat govorila o cerkvenih rečeh, in da se nikoli ni naveličal dajati mi bogoslovne vprašanja... Prizanesite mi, ako na vprašanje, kako je prejel ss. zakramente, ne odgovorim; bili so mu ponudeni in jih je sprejel; kardinal Mermillod ga je 13. sušca spovedal; to je glavna reč. Svet smé prepričan biti, da se je vse storilo, kar se je moglo in moralo storiti. 16. sušca sem mu podelil sveto poslednje olje. Hočete li še več vedeti? Po tem se Vam želja ne more spolniti. Je kali odpravljena molčečnost o naj svetjših rečeh in pa strah pred vestjo?...

Rim. Šestega aprila se je v Rimu pričel vesoljni zbor (generalkapitelj) trapiškega reda tako imenovane starejše prenove. Red pod božjim očitnim varstvom vidno napreduje. Ima pa sedanjo dobo 22 samostanov, med njimi 4 ženske, ko jih je leta 1880 bilo le samo 14. Celo v Kini, v Palestini, v Afriki (Mariannahill) in v Avstraliji so trapistovski samostani.

Nemško. Bismarkovo neprimerno obnašanje do nernaškega cesarja je to doseglo, da mu cesar za njegov god ni več čestital, kakor drugekrati navadno. Tenu tlačitelju sv. Cerkve se pač grenko utepa, kakor hudodelnemu Krispiju na Laškem. To je nauk tudi za druge dežele. Zakaj grenko bo plačeval, kateri zadene ob Cerkev Kristusovo in njene služabnike; in s svojim rogoviljenjem še mladini pohujšanje daje, n. pr. pri volitvah.

Pariz. Očitni mednarodni shod katoliških učenjakov se je 3. aprila prekrasno pričel veršiti. Naj slavniši katoliški učenjaki vsih dežel so obdajali pariškega kardinala nadškofa. Najpoprej se je bralo pismo Nj. Svetosti papeža Leona XIII do slavnega shoda, kar so zbrani poslušali s spoštovanjem in stoječi. Msgr. škof Freppel je nato pred zborovanjem pozdravil pričujočega kardinala in vse zbrane.

Afrika. Po večkratnem poskušnji se je škofu Sogaru poslednjič posrečilo, da je svojim ubogim misijonskim jetnikom v Omdurmanu (pri Hartumu) mogel poslati 2200 frankov podpore. Č. g. misijonar Ohrwalder je mesca svečana v eni verstici z naj gorkejšo hvaležnostjo poterdil, da je sprejel ta znesek, v drugi verstici pa je naznanil, da je misijonski laik Dominik Polinari umerl 27. sept. 1890. Zdaj tedaj je v sužnjosti še sedem misijonskih oseb: dva duhovna, en laik in štiri redovnice. Da bi se rešili, še zmeraj ni nič upanja. — Spomina vredno je, kar so solnograški prevzvišeni gosp. nadškof Haller

prešnji četertek pri obedu pri našem prevzviš. gosp. knezu škofu v Ljubljani pravili: da so bili namreč učenik omenjenega jetnika č. g. Ohrwalderja. Naj bodo ti veliki reveži in mučenci, oziroma mučenke, v iskreno molitev priporočeni, da bi se rešili po milosti Deteta Jezusa na begu v Egiptu in na priprošnjo Naše ljube Gospe Jezusovega presv. Serca in sv. Antona Puščavnika.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec maj (veliki traven).

a) Glavni namen:

Kerščanski učenjaki.

(Spis poterjen in blagoslovljen od sv. Očeta Leona XIII prihodnjič.)

b) Posebni nameni:

1. Ss. Filip in Jakob. Ta in vsak dan mesca vse naznanjene, pa še ne zaznamovane ali nenadne zadeve. Majnikova pobožnost. Pridigarji v majniku.

2. S. Atanazij. Škofje. Navdušeni nasledniki umerlih vodnikov kerščanskega ljudstva. Hudo bolni. Pomoči potrebni.

3. Najdenje sv. križa. Znaga križa nad poželjivostjo mesa, poželjivostjo oči in nad napulom življenja. Važne volitve. Blagoslov za hišo in polje.

4. S. Monika. Duh molitve. Pospešitelji molitvenega apostoljstva. Kerščanska vzgoja materinske družbe.

5. S. Gothard. Obilna vdeležba pri procesijah križev teden. Katoliška dijaška društva. Odvrgnjenje velikih razpertij. Na živih bolni. božjastni.

6. S. Janez pred lat. vratni. Razsirjenje pobožnosti presv. Serca Jezusovega. Dušna in telesna krepkost duhovcev.

7. Vnebohod Kristusov. Poživljenje upanja v večno zveličanje. Za nebesa ogoljufani delavski stan.

8. Prikazanje sv. Mihaela vikškega angelja. Varstvo sv. Cerkve proti naklepom skrivnih družb. Odvrgnjenje nenravnih spisov.

9. S. Gregor Nazjančan. Cerkev v jutrovih deželah. Katoliška mladina na visokih šolah. Važno znanstveno podjetje.

(Dalje nast.)

II Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odvrgni od naše dežele poboje, umore in samumore, odpa: in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Vojak, ki ima knalo doslužiti, za sveto prihodnost priporočen Naši ljubi Gospej, sv. Juriju in sv. Florijanu. — Bolna oseba za pomoč. — Priporočen hud prostomisljak njegovemu angelju varhu, njegovemu patronu in Naši ljubi Gospej presv. Jezusovega Serca za spreobrnjenje: zakaj ta zagrizenjak ne bo gledal Božjega obličja, če ga Bog s čudežem milosti ne spreobrne, ker on se veliko peha za raz-

širjanje kraljestva satanovega. Naj bi taki, ki pri Bogu več premorejo, kake 9dnevnice zanj opravljali. — V bratovsko molitev se priporoča na očesu hudo bolna žena, da bi na Marijino prošnjo zopet zdravje zadobila, ako je Božja volja. En forint za bratovščino Naše ljube Gospe (sma oddali g. blagajniku Vr.) — Mati priporoča svojega sina zoper slabo družino, pa sebe in vse domače za potrpeljivost in ljubezen.

Zahvale.

Mojega strica je bil mrtvud po eni strani tako hudo zadel, da niso mogli skorej nič več govoriti; priporočili pa smo jih M. B. Černgrobski in sv. Antonu Pad., in začeli 9dnevnice. In uslišani smo bili tako, da deveti dan so lahko že vstali, jed vživali, križ naredili z roko, hodili, če tudi so še bolj slabotni. Toraj hvala večna dobrotljivemu Bogu, M. B. Černgrobski in sv. Antonu K.

Listek za raznoterosti.

K tristoletnici sv. Alojzija. Pole za vpisovanje otrok naj bodo papir za pisma velike oblike, katera ima ravno 23 cm. na širjavo in 29 cm. (santimetrov) na dolgost. (Po tem naj se popravi pogrešek v zadnj. listu. Vr.) Sveti Oče so v svojem apostoljskem pismu 1. jan. 1891 že za samo vpisovanje svojega imena v imensko knjigo (Album) podelili odpustka sedem let in sedem kvadranten. Ta knjiga je toraj važnega pomena. Da se pa delo olajša, smejo starši, katehetje, izgojitelji poleg svojega imena tudi mladino sami na polo zapisati, zlasti oni, kjer otroci še ne morejo lahko sami pisati ter jim potem njihova imena le preberejo ali brati daje, razloživši jim na kratko veliki pomen vpisovanja. Pole naj se odpošljejo pravočasno načelniku odbora za praznovanje tristoletnice sv. Alojzija vis. č. kan. in dekanu J. Flisu! —r.

Podobice v ličnih barvah s slovenskim berilom ponuja „Katol. bukvarna“ — 100 podobice 60 kr. Dobivajo se tudi večje s podučnimi versticami branja.

Maribor. Preč. g. dr. Andr. Suhač, župnik pri sv. Ani na Krembergu, prevzame opravila Št. Lenarške dekanije. Č. g. F. Šoštaršič, kapl. pri sv. Lenartu, je postal ondi provizor.

V Dolini danes imendan in 70letnica pn. gosp. dekana J. Jana. Slava!

Znamnja časa! Nenavadno veliko tatvin, sleparij, ropov in morij časniki neprenehoma naznanujejo. To pa večji del od mladih ljudi. Meri se le na bogate in premožne osebe. Tu imate sad liberalne čre, nove šole in strahu pred volitvami konservativnih in katoliških mož!

Pariz. Po vojašnicah in terdnjavah je bil 19. t. m. raznesen razglas v kacic 50.000 iztisih, s katerim prekucni hujskajo k rogovilstvu in moriji 1. maja. — Tako je! Kolikor bolj novi psevdoliberalizem Cerkvi roke veže, toliko večjo moč razodeva pekel.

S v é t.

Zvito mrežo tanko
Pajek si nastavi,
Muha dere v zanjko,
Pajek jo zadavi.

Saj ni pajek prvi,
Muham da nastavlja,
Brata brat po kervi
V mrčže svoje spravlja.

Svet je kača stara,
Kdo jo more streti?
Ko človeka vara,
Dokler je na sveti.

Knežina.

Dobrotni darovi.

Za opravo ubožnih cerkev naše škotije: Ljubno 11 gld. 80 kr. — Zaljna po č. g. župniku L. Urbanju 23 gld. — Z Adlešič pri Černomlju 7 gld. — Od Bele cerkve 12 gld. — Od sv. Duha v Velikem Ternu 2 gld. 60 kr. — Z Verhpolja pri Vipavi 10 gld. 50 kr. — Iz Slavine 57 gld. 91 kr. — Iz Št. Petra pri Slavini 17 gld. 9 kr. — Z Motnika 15 gld. 45 kr. — Iz Hotederšice 15 gld. — Z Rake 32 gld. — Iz Lašič 19 gld. — S Prema 10 gld. 10 kr. — Z Radovnice 20 gld. — Z Zgornje Besnice 16 gld. — Z Lozie 12 gld. — S Poloma 16 gld. 15 kr. — Iz Šent-Vida pri Zatični 30 gld. — Z Rateč na Gorenjskem 20 gld. — Iz Borovnice 40 gld. — Iz Gornice 38 gld. — Z Blak 6 gld.

Za misijensko hišo v Kočevji: Prelepi dar 200 gld. od čast. gosp. Ant. Hočevarja, župnika v Št. Joštu. (Pač najlepša dobrotljivost, ki gleda na najlepše namene v čast Božjo in zveličanje duš tudi po taci krajih, kjer se za najviše namene le z največjo težavo dá kaj doseči. Bodi s tim izrečena preserčena zahvala od prejemnika in od onih, katerim je dar namenjen, njemu in vsem dobrotnikom. Vivant sequentes. S.) — V. č. g. župnik A. Golobič 5 gld.; v. č. g. župnik J. Dolenc 2 gld.

Za dijaško mizo: Čast. g. Fr. Mekinec 2 gld. — Č. g. župnik Jan. Teran 1 gld. 50 kr. — Preč. g. župnik Jan. Potočnik 5 gld. — Č. g. župnik Ant. Jamnik 15 gld. — Č. g. župn. M. Jereb Jav. 3 gld. 60 kr. (Drugo opravljeno: naročn. za 1/2 leta 2 gld. 20 kr.; tedaj ostalo 60 kr., ki sem jih djal za dijaško m., če je prav? Vr.) — Za pridne dijake B. 5 gld.

Za sv. Detinstvo: Iz Kranja 15 gld. — Čast. g. Matej Sitar, kapelan na Verhniku. 37 gld. — Čast. g. Ivan Müller, kapelan pri D. M. Polji. 24 gld. — Cerklje na Gorenjskem po č. g. župniku 15 gld.

Za varhe Božjega groba: Iz Zaljne po čast. g. župniku Lovr. Urbanju 1 gld. 87 kr. — Z Brezovca po preč. g. župniku 3 gld. — Po prečast. dekaniji Leskovski: Leskovec 5 gld. Boštanj 3 gld., Križovo 4 gld. 30 kr., Cerklje 7 gld. 90 kr., Št. Jernej 3 gld. 50 kr., Studenec 1 gld.

Za afrikanski misijon: G. Ivan Volf v Osilnici 3 gld. — Z Brezovca po preč. g. župniku 5 gld.

Za najpotrebniši misijone: Č. g. župnik Jan. Teran 2 gld.

Za misijone: Z Brezovca po preč. g. župniku 2 gld. Za napravo sester sv. Jožefa v Jeruzalemu. Po preč. g. župniku Jan. Potočniku 5 gld.

Za afrikanski misijon v Marianhilu: B. B. 20 gld. — Č. g. župnik Št. Joški A. Hočevar 3 gld.

Za pogorelee v Ambrusu: Č. g. župnik Št. Joški 3 gld.

Za sv. Očeta: Č. g. župnik Št. Joški 5 gld. 40 kr.

Za odpravo sužnjosti v Afriki: Št. Joški č. g. župnik A. Hočevar 3 gld.